

[Kyed.]

at vi ikke kan fodre den op, er det da retfærdigt, at der ikke skabes Betingelser for, at det kan betale sig at dyrke Korn til dansk Hvedebrød og Rugbrød? Nej, jeg tror ikke, at den højtærede Minister kan drøfte Spørgsmaalet paa den Maade, for saa er der mange Ting, som skal drøftes, saa tror jeg, vi kan komme til at drøfte Prisniveau og alt, hvad det skal være. Vil Ministeren være med til at arbejde for Nedsættelsen af det hjemlige Prisniveau i Overensstemmelse med Verdensmarkedets Priser, skal Ministeren ikke høre mere om Krav fra Landbruget.

Brorsen: Jeg skal kun gøre et Par korte Bemærkninger, idet det ikke kan være Meningen, at det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen og jeg skal til at drøfte Englandstraktaten ved denne Lejlighed. Jeg maa blot sige, at det ærede Medlems Udtalelser om denne Traktat forbavsede mig noget. Det, jeg udtalte, var jo, at vi dog vistnok maa anerkende, at det, at vi har været Storleverandører af Bacon til England i tidligere Tid, har bidraget til, at vi har faaet den store Procent, omkring ved de 60, af Leverancen fra fremmede Lande ind paa det britiske Marked. Nu sagde det ærede Medlem, at det var 57 pCt., men det kan jo ikke være for Bacon alene — og det var kun det, jeg nævnte —, det maa være de 62. Jeg har i hvert Fald ikke set, at der er sket nogen Ændring. (*A. C. D. Petersen:* Saa var vi gaaet endnu længere ned). Med Hensyn til det, der udføres af Bacon til England? Det kan jeg ikke tro. Jeg ved nok, at der har været Forslag fremme om, at vi skulde ned til 60, men jeg har i hvert Fald ikke set, at det er blevet effektueret.

Hvad angaar det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, var han jo i Virkeligheden fuldstændig paa Linie med Landbrugsministeren, idet de begge stærkt advarede imod at komme for langt ud med Hensyn til en Prishævning og mente, at det var meget betænkeligt at fastsætte det som Norm, at man i alt Fald nogenlunde skulde have, hvad Produktionsprisen for Varen var her indenfor Landets Grænser. Nu maa vi huske paa, hvad Formaalet var med vort Arbejde i Landbokommissionen, og hvad vi ogsaa skulde søge at naa her i Rigsdagen: en Bedring af Rentabiliteten indenfor Landbruget. Derfor synes jeg, at disse Udtalelser fra det ærede Medlems Side og fra radikal og socialdemokratisk Side i det hele taget lyder noget underligt.

Jeg kunde her nævne en Række Tal — for vi har jo faaet Mængder af Oplysninger indenfor Landbokommissionen —, hvorefter man kan foretage en Sammenligning mellem Priserne paa de enkelte Varer her i Landet og andre Steder. Der er ikke eet Land i hele Verden, som har saa urimeligt lave Priser paa Landbrugsvarer som Danmark, og det er naturligvis bl. a., fordi de andre Lande for længst har taget Opgaven op og rettet noget paa Forholdene. Jeg skal ikke nævne mange Tal, men jeg tror, det vil have Betydning at nævne et Par enkelte — de stammer fra 24. Juli 1933 og er sendt os fra Landbrugsministeriet. For et Produkt som Kød betales her i København 65 Ø. pr. kg. Gaar vi til Berlin, er Tallet 137—152, i Amsterdam 166. Man vil altsaa se, at det er omtrent 3 Gange saa meget, som Landmændene her i Landet opnaar for dette Produkt. Tager vi Smør, er Prisen her i Landet 140, medens man i England er oppe paa 190—194 og i Berlin oppe paa 332. Og jeg kunde fortsætte med Frankrig, Belgien, Svejts. Alle Vegne har de i Virkeligheden ganske andre Priser paa deres Landbrugsvarer end vi, takket være, som sagt, de Foranstaltninger, der er truffet. Jeg synes ikke, at det, der blev fremført af Landbrugsministeren med Hensyn til, at vi ikke kunde sammenligne os med Holland, fordi det er et Land, der ikke tilnærmelsesvis udfører saa meget som vi, kan være en Grund til at afholde os fra at gøre noget i den nuværende Situation. Jeg synes, at det giver os saa meget mere Grund til at rette lidt paa Forholdene indenfor Landets Grænser, og det er, som sagt, ikke alene i Holland, men det er overalt, man har rettet paa Forholdene.

Jeg skal saa blot gøre en Bemærkning i Anledning af de Udtalelser, der blev fremsat baade af det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen og den højtærede Landbrugsminister med Hensyn til Kødordningen. De siger, at naar vi skal have Kvier med, vil det medføre, at der bliver et mindre Beløb til Destruktion. Derfor var det i og for sig ogsaa rimeligt, som jeg stillede Forslag om, at Slagteafgiften skal være bevægelig. Men der er ikke det mindste i Vejen for, at vi kan tale om Begrænsning af Destruktionen, det maa naturligvis ikke være for ringe et Tal. Det er jo stillet op paa den Maade, da vi endelig blev enige, at Slagteafgiftens Forøgelse skulde indbringe ca. 100 000 Kr. mere om Ugen, og Halvdelen af dette Beløb skulde gaa til forøget Destruktion og Halvdelen til en Efterbetaling for de gode Dyr, som altsaa særlig kom de